

Οι χειρισμοί του Πρωθυπουργού και τα πρόσωπα της κρίσης

Τι γνώριζε και τι έπραξε ο κ. Σημίτης

Του Π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΑΡΑ τον καταigno των συνεπειών, αποκαλύψαν και «αποκαλύψαν» για την «υπόθεση Οτσαλάν», το κρίσιμο πολιτικό ερώτημα εξακολουθεί να μένει αναπάντητο: *Τι γνώριζε και τι έπραξε ο κ. Κώστας Σημίτης;* Κορυφαία

στελέχη της κυβέρνησης ασκούν μια διπλή κριτική στον κ. Κ. Σημίτη. Πρώτον, διότι ο Πρωθυπουργός απέδωσε αποφασιστικό ρόλο για τον χειρισμό της κρίσης στον κ. Κοσιμίδη, γενικό γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου. Δεύτερον, διότι επιφυλάχθηκε για τους ίδιους από τον Πρωθυπουργό η «μη ενημέρωση», ιδιαίτερα όταν

υπήρχε το θετικό προηγούμενο της Κοιτάς αντιμέτωπησης της πρώτης έλευσης Οτσαλάν, στο τέλος του περασμένου Οκτωβρίου. Τότε ο Οτσαλάν, μετά την εκδίωξη του από τη Συρία, προσγειώθηκε με αραβικό αεροσκάφος σε ελληνικό αεροδρόμιο, στο οποίο αμέσως αναγνωρίστηκε και μπλοκαρίστηκε.

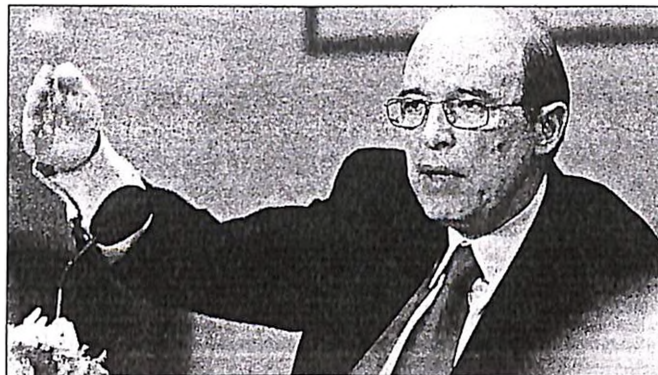
ΤΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ αυτά στελέχη αναρωτούνται: «Γιατί να μη χειριστεί την υπόθεση η Κυβερνητική Επιτροπή;». Στελέχη του πρωθυπουργικού περιβάλλοντος δεν αρνούνται ότι επελέγη η οδός της αντιμετώπισης του προβλήματος Οτσαλάν μέσω του «εύκαμπτου» σχήματος της Επιτροπής Διαχείρισης Κρίσεων, η οποία έχει καθιερωθεί - χωρίς αντιρρήσεις ως σήμερα, όπως υπογραμμίζουν - ως επαρκές όργανο αντιμετώπισης ζητημάτων «ειδικού χειρισμού». Οι ίδιες ηγέτες βεβαιώνουν ότι τουλάχιστον όσον αφορά τον κ. Τσοχατζόπουλο έγινε ενημέρωση από τον ίδιο τον κ. Σημίτη στη συνάντησή τους στη Βιέννη. Αλλά, πάντως, λίγες ημέρες αργότερα, όταν χρειάστηκε μια στρατιωτικής φύσεως διευκρίνιση για την τήρηση του Οτσαλάν προς το Ναιρόμπι, η Επιτροπή Διαχείρισης Κρίσεων απευθύνθηκε στον πρωθυπουργό κ. Αποστολάκη και όχι στον κ. Τσοχατζόπουλο. Εγινε επίσης γνωστό ότι στο διάστημα μεταξύ της παράνομης εισόδου Οτσαλάν και της φυλάξεώς του προς το Ναιρόμπι εκλήθησαν στο γραφείο του κ. Κοσιμίδη στη Βουλή για «τεχνικές όψεις του θέματος αρμοδιότητάς τους» ο υπουργός Μεταφορών κ. Μαντζιράκης και ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Σουμάκης.

● Ο ρόλος του κ. Κοσιμίδη

Η κριτική ειδικότερα για τον ρόλο του κ. Κοσιμίδη συνδέεται με το ερώτημα: *Μετέφερε ο Κοσιμίδης τις απόψεις της Επιτροπής στον Πρωθυπουργό;* Ο κ. Πάγκαλος, ερωτώμενος επί αυτού στο Μεγα, δεν έδειξε να έχει αμφιβολία: «*Η συμμετοχή του κ. Κοσιμίδη σημαίνει ότι για όλα ήταν ενημέρωτος ο Πρωθυπουργός.* Την ίδια βεβαιότητα εξέφρασε και ο κ. Παπαδόπουλος.

Είναι αληθές ότι κατά την τήρηση πορεία της κυβέρνησης Σημίτη ο κ. Σ. Κοσιμίδης ανέδειξε το πρόσωπο-κλειδί της πρωθυπουργικής εποπτείας στο κυβερνητικό έργο. Ο κ. Κοσιμίδης διαδέχεται τα κλασικά γνωρίσματα ενός πρωθυπουργικού συνεργάτη: δεν έχει ευθείες τουλάχιστον πολιτικές φιλοδοξίες ώστε να προκαλεί τον ανταγωνισμό των υπουργών ή των ισχυρών κομματικών στελεχών.

Είναι κοινό μυστικό οι δύσκολες σχέσεις του κ. Κοσιμίδη με την κυρία Β. Παναανδρέου, π.χ., αλλά και με τον κ. Θ. Τσοκούκο. «*Δεν υπάρχει καμία περίπτωση ο Κοσιμίδης να μη μετέφερε τα πάντα με απόλυτη ακρίβεια στον Πρωθυπουργό.* Το θέμα είναι αν

ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

Ανασχηματισμός για εκτόνωση

ΟΣΟΙ υπουργοί, συνεργάτες ή φίλοι συνμήλυσαν με τον κ. Σημίτη από τη Δευτέρα το απόγευμα ως την Τετάρτη το βράδυ είχαν τη σαφή εντύπωση ότι η κάλυψη που ο Πρωθυπουργός παρείχε ιδίως στον βαλλόμενο περισσότερο κ. Πάγκαλο ήταν και πλήρης και ειλικρινής. Αυτό, σύμφωνα με καλά πληροφορημένα - συνήθως - υπουργοί, αντανακλούσε δύο εδραίες πεποιθήσεις του Πρωθυπουργού: πρώτον, ότι η βασική επιλογή, την οποία συνδυομόρφωσαν κυρίως ο ίδιος με τον κ. Πάγκαλο, περί της μη παροχής ασύλου, αφενός, αλλά και της ανθρωπιστικής συνδρομής, αφετέρου, ήταν στον πυρήνα της η πιο ενδεδειγμένη για την περίπτωση, καθώς οι «υπερπαιρθέντες» είχαν παγιδευθεί τα περιθώρια χειρισμών της κυβέρνησης με την παράνομη έλευση του Οτσαλάν σε ελληνικό έδαφος.

Δεύτερος λόγος που οδηγούσε τον Πρωθυπουργό στην πλήρη κάλυψη του κ. Πάγκαλου ήταν «*η βαθιά αηδία που αισθανόταν για το είδος της κριτικής που ασκείτο εναντίον της κυβέρνησης.* Ο Πρωθυπουργός εγνώριζε όσο κανείς ότι όχι μόνον δεν υπήρχε κανένα παρασκήνιο και καμιά συναλλαγή με οποιοδήποτε, αλλά υπήρχε η πιο τολμηρή και ευγενής εμπλοκή της Ελλάδας σε μια ανθρωπιστική κίνηση που ισχυρά κράτη της Ευρώπης αρκούνταν και να την σκεφθούν καν» αναφέρει η ίδια πηγή.

Τι οδηγούσε λοιπόν στην αλλαγή γνώμης του Πρωθυπουργού ώστε την Πέμπτη το πρωί να ζητήσει την παραίτηση τριών υπουργών; Πρώτον, οι πληροφορίες που κατέφθαναν στον Πρωθυπουργό ότι οι

αντράξεις στην κοινή γνώμη αλλά ακόμη ειδικότερα στις οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ επεκτείνονται διαρκώς, έτσι ώστε να είναι αδύνατον η κυβέρνηση προσιδόμενη την «αλήθεια» των προθέσεών της να παρακάμψει τις επιπτώσεις της αποτυχίας των ενεργειών της. Δεύτερον, οι πληροφορίες ότι το «πέτασμα» της εσωκομματικής αντιπολίτευσης κυριώς εναντίον του κ. Πάγκαλου και δευτερευόντως εναντίον του κ. Παπαδόπουλου έχει διευρυνθεί με την πεποίθηση πολλών ισχυρών εκσυγχρονιστικών στελεχών ότι, «*αν δεν υπάρξουν παραίτησεις, τα Ιμια, οι S-300 και η Νιόβης θα είναι απλό κρούσημα μπροστά στη θανάσιμη πνευμονία της υπόθεσης Οτσαλάν.*» Τρίτος παράγοντας ήταν οι θέσεις που εκδηλώναν με διαφορετικό τρόπο η κυρία Β. Παναανδρέου αλλά και ο κ. Ακης Τσοχατζόπουλος με κοινό παρονομαστή «*μεγάλες προτοβολίες και αλλαγές που θα αντιστρέψουν το κλίμα.*» Προσθέτως ο δήλωσαν ο κ. Γ. Παναανδρέου σημείωνε κάτι πολύ απλό: ή έπρεπε να αποδοκιμασθεί απολυτόμενος ο αναπληρωτής υπουργός ή, αν παρέμενε ο κ. Πάγκαλος στο υπουργείο χωρίς να απολυθεί ο κ. Παναανδρέου, γνωστό όντως του χαρακτήρα του κ. Πάγκαλου, έπρεπε να παραμείνει επί μακρόν στη Γερμανία...

Στις αποφάσεις εκτόνωσης του καταλυτικού ρόλο διαδραμάτισε, σύμφωνα με ορισμένες πληροφορίες, ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Κώστας Λαλιώτης, ο οποίος ζήτησε χωρίς την Πέμπτη το πρωί από τον κ. Σημίτη «*ένα σύντομο ραντεβού πριν ξεκινήσει οι κοινή συνεδρίαση.*» Στη συνάντησή ο κ. Λαλιώτης πρότεινε

στον Πρωθυπουργό να προχωρήσει αμέσως, και προτού ξεκινήσει η κοινή συνεδρίαση, τις παραίτησεις των τριών υπουργών. Η επιχειρηματολογία του κ. Λαλιώτη δεν συνδέθηκε με τυχόν ευθύνες τους, καθώς ξεκαθάρισε εξ αρχής ότι η πρότασή του αποσκοπούσε στη διαφύλαξη του κύρους των τριών υπουργών: «*Μόνον έτσι θα τους αποσυνδέσουμε από την κραταιοποιημένη που έχει στήσει εναντίον τους μέσα και έξω από το ΠΑΣΟΚ.*» φέρεται να είπε στον Πρωθυπουργό ο κ. Λαλιώτης. Το κύριο βάρος της επιχειρηματολογίας του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ στηρίχθηκε αλλού: «*Αν δεν δώσεις αυτή τη λύση, θα αναπλάξουμε το ήρεμο πολιτικό κλίμα που είναι αναγκαίο για την ομαλή πορεία της οικονομίας αλλά και για την όσο γίνεται πιο αποφορτισμένη διεξαγωγή του συνεδρίου και τη συνεπαιγμένη πορεία της παράταξης στις εκλογές. Θα έχουμε αλωσιότητα, πρόταση δυσπιστίας για τον Πάγκαλο, μετά εξεστρατική επιτροπή, μετά θα ζητάνε με βάση κάθε κατάσταση κάποιον ο Θεός ξέρει τι και ποιανού πρόκτορα της ΕΥΠ την παραίτηση του Αλέκου κτλ. Θα μας κάνουν φέτες, στερώντας κάθε πιθανότητα ήρεμης και υπεύθυνης διακυβέρνησης, αν δεν δώσεις εντός τώρα τη λύση που θα προσφέρει τη βάση ανασύνταξης της κυβέρνησης και του χώρου αλλά και την ευκαρπία στον Θόδορο και στον Αλέκο να αντιπληθύνεται πολιτικά χωρίς τα "βαρίδια" ενός παγιωμένου από την εξέλιξη Οτσαλάν αξιωματός» φέρεται να είπε στον Πρωθυπουργό ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ.*

Αποφασιστική υπήρξε η παρέμβαση του κ. Λαλιώτη (επάνω) στις αποφάσεις του κ. Σημίτη για την απομάκρυνση των τριών υπουργών

των σε πολλά και διαφορετικά επίπεδα. Ελληνικές αλληλοποβλεπόμενες υπηρεσίες, αυτοκλήτοι και μη προστάτες των Κούρδων, δικηγόροι Έλληνες και ξένοι και ο ίδιος ο Οτσαλάν με τις δικές του συνεννοήσεις και επιλογές σε πλήρη συνεννοήση μεταξύ τους. Ποιες υπηρεσίες θα «φιλητόριζαν» άραγε αυτή την περιλοκή ώστε να καταλήξει ως ακριβής ενημέρωση στον Πρωθυπουργό; Η εικόνα είναι ότι όλα αυτά εξελίσσονταν σαν διαμάχη μηχανικών σε μια γυάλα ενώ πάνω από τη γυάλα οι μεγάλοι παίκτες - μάλλον η CIA και η Μοσάν και όχι η MIT, όπως καυχάται ο Ετζεβίτ - περίμεναν απλώς τη στιγμή για να ρίξουν το δόλωμα που θα τσίμπηγε το μυρμηγκί που τους ενδιέφερε.

Ποια είναι η θέση και η ευθύνη του Πρωθυπουργού που καταλογίστηκε εντέλει σε δύο εκ των ικανοτέρων και απεσπασμένων υπουργών του, όπως ο Αλέκος Παπαδόπουλος και ο Θεόδωρος Πάγκαλος, σε όλα αυτά; Φυσικά η ευθύνη είναι η πολιτική: όταν απέστη της δικής του θεμελιώδους θέσεως για «καθαρές λύσεις και επέλεξε την αστυνομική και όχι την πολιτική αντιμετώπιση. Η γραμμή δήλωσε του Πρωθυπουργού το βράδυ της Τρίτης αποτελεί έκφραση της «*απόλυτης αλήθειας για τον όλο χειρισμό της υπόθεσης Οτσαλάν.*»

● Ποια είναι η αλήθεια

Είναι πράγματι έτσι; Το μεσημέρι της Τετάρτης ένας εκ των παρατηθέντων την επόμενη ημέρα υπουργών εξέθεσε τηλεφωνικά από τον Πρωθυπουργό για κάποια ενημέρωση. Στη συναφή συζήτηση για τις ογκοκείμενες αντιδράσεις μέσα στην κυβέρνηση και στο κόμμα ο κ. Σημίτης τόνισε ήρεμα: «*Έχουμε σύμφωνο την αλήθεια και πρέπει να βασιστούμε στην αλήθεια για να ανατρέψουμε τις εντυπώσεις.*» Και αμέσως μετά είπε χαρακτηριστικά στον υπουργό του: «*Σκέψου μόνο μόλις μπορούσαν οι σύντροφοί του Οτσαλάν να μιλήσουν σε μια συνέλευση τύπου πώς θα επικυρώσουν την αλήθεια για όσα πράγματι έχουν συμβεί.*»

Ο Πρωθυπουργός με την ενημέρωση που είχε ως το μεσημέρι της Τετάρτης τουλάχιστον ήταν πεπεισμένος ότι ο καλύτερος σύμμαχός του στην «αλήθεια» θα ήταν ο ίδιος ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν! Το συμπέρασμα ανήκει αποκλειστικά στον ίδιο τον κύριο ηγέτη που φέρεται να είπε λίγο προτού παγιδευτεί και αποχθεί: «*Αν η Τουρκία είναι κράτος-συμμορία, η Ελλάδα είναι κράτος-κοινοβία.*»

ο Σωκράτης έχει αποκτήσει την πολιτική εμπειρία ώστε να μεταφέρει και τις κρίσιμες αποφάσεις που είναι αναγκαίες για να καταλήξει σε σωστές αποφάσεις» αναρωτάται υπουργός που μάλλον δικάετα εννοικά προς τον Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου.

Είναι βέβαιον επομένως ότι «*ο Πρωθυπουργός ήταν ενί-*

μερος». Εδώ όμως ξεκινά η μεγάλη περιπέτεια που έχει να κάνει με το νόημα της ενημέρωσης μέσω της λειτουργίας του ελληνικού κράτους. Κανένας πια δεν αμφιβάλλει στο ΠΑΣΟΚ ότι η θεμελιακή ευθύνη βρίσκεται στην απόφαση για «*κατασκοπική και όχι πολιτική αντιμετώπιση.*»

Η κυβέρνηση λοιπόν αποφάσισε να δώσει λύση, με ανά-

λογες επιλογές, στηριζόμενη μάλιστα στους ίδιους μηχανισμούς, διοικητικές, αστυνομικές, διπλωματικές, πρακτικές, δημόσιες υπηρεσίες γενικότερα, οι οποίες ήδη με την ανικανότητά τους είχαν γεννηθεί στο πρόβλημα καθώς ο Οτσαλάν, αντί να είναι ακινητοποιημένος και ελεγχόμενος σε κάποιο «*ράντζι*» αεροδρόμιο, κοιμόταν στο σπλί της

κυρίας Δημιανιάκου και σπιντιούσε τον κ. Σταυρακάκη στο σπίτι του κ. Ναζακί.

Όπως αποδείχθηκε, στο Ναιρόμπι υπήρξε για 12 ημέρες ένας εφιαλτικός κυκλώνας ανιφαντικών κινήσεων και ρευστών μεταλλαγών, σχεδόν, απόψεων, θέσεων όλων των εμπλεκόμενων «*συμμεταφρών*» αλλά και ένα δαιδαλώδες κομψάρι διαπλοκών και συνεννοήσεων τρι-

Μετά τις τελευταίες εξελίξεις ο κ. Σημίτης κινδυνεύει να χάσει παραδοσιακούς υποστηρικτές του

Το συνέδριο υπό την σκιά του Οτσαλάν

Του Γ. ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΕΝ ΘΑ Εξαίσουμε ποτέ αυτό τον Φεβρουάριο. Και κυρίως δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ στο ΠαΣοΚ, όπου πλέον «τίποτε δεν έχει αλλάξει, τίποτε δεν είναι όπως παλιά». Το 5ο συνέδριο του Κινήματος στις 18 Μαρτίου γίνεται να λάβει χαρακτήρα αφητηρίας - πέραν πάσης αμφιβολίας, στην κρίση κομματικών στελεχών όλων των αποχρώσεων - για τη «μετά Σημίτη εποχή». Στη Χαρ. Τρικούπη φοβούνται τώρα ότι οδεύουν «προς το συνέδριο του Οτσαλάν» και είναι προφανές ότι μετά τις τελευταίες εξελίξεις αλλάζουν τα δεδομένα του συνεδρίου και εν μέρει παίρνει άλλες αποχρώσεις το ευκομματικό τοπίο.

Ο νέος υπουργός Ανάπτυξης κ. Ευ. Βενιζέλος και η προκάτοχός του κυρία Βάσω Παπανδρέου θα πρωταγωνιστήσουν στη «μετά Σημίτη εποχή»

Η ενημέρωση που δεν έγινε

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ της περασμένης Δευτέρας τα κορυφαία στελέχη του ΠαΣοΚ που μετέχουν στην Κυβερνητική Επιτροπή και στην Πολιτική Γραμματεία του Κινήματος έλαβαν ένα μήνυμα από το Μέγαρο Μαξίμου: «Να βρείτε σε ασφαλή τηλεφωνική γραμμή για να ενημερωθείτε για την υπόθεση Οτσαλάν». Αυτή η ενημέρωση δεν έγινε ποτέ. Το μόνο που πληροφορήθηκαν οι αναμένοντες ήταν ότι «γύρω στις 11 το βράδυ θα διανεμηθεί μια δήλωση του Πρωθυπουργού». Στη Βουλή η συζήτηση για την επικύρωση της Συνθήκης του Αμστερνταμ είχε ήδη μεταβληθεί σε πρόσχημα για μια δραματική πολιτική αναμέτρηση, για όσα εν τω μεταξύ εκτυλίσσονταν γύρω από την «πιο πραγματική υπόθεση της ελληνικής διπλωματίας», κατά την έκφραση κοινοβουλευτικού παράγοντα. Η δυστοπία απέναντι στον ίδιο τον Πρωθυπουργό φάνηκε όταν μια ανακριβής πληροφορία προανήγγελε ότι «ο Σημίτης θα απευθύνει τηλεοπτικό διάγγελμα». «Είναι δυνατόν να μιλάει στην τηλεόραση, όταν ο πιεστικός δεν του επέτρεψε να έλθει στη Βουλή» ήταν η αντίδραση. Από εκείνη τη στιγμή κατέστη σαφές ότι όλα τα σχέδια της ηγεσίας του ΠαΣοΚ - από την πορεία προς την ΟΝΕ ως την πορεία προς το συνέδριο - έπρεπε να αλλάξουν.

ΤΟ ΚΑΙΜΑ στο εκωτερικό του κυβερνητικού κόμματος είναι κάτι περισσότερο από βαρύ και δεν λείπουν εκείνοι που σκέφτονται αν πρέπει εν τέλει να πραγματοποιηθεί ένα τέτοιο συνέδριο. Οι συνεργάτες του κ. Σημίτη ούτε καν συζητούν την αναβολή και θεωρούν ότι «όσοι προτείνουν αναβολή το κάνουν για να αποσταθεροποιήσουν τον Σημίτη». Οι εκωτερικές έριδες αναμένεται να ενταθούν πλέον και τα στελέχη του ΠαΣοΚ αποφεύγουν να εμφανισθούν στις κομματικές οργανώσεις για τις αναγκαίες προσυνεδριακές διαδικασίες.

28ης Φεβρουαρίου, από τις οποίες θα αναδειχθούν οι 5.000 σύνεδροι. Εστω και αν ο κ. Α. Τσοχατζόπουλος εμμένει γέντα στην

απόφασή του να μην είναι υποψήφιος, οι «εκσυγχρονιστές» θα πρέπει να εξηγήσουν στην κοινοβουλευτική βάση του ΠαΣοΚ κάποια

πραγματα πέραν της ΟΝΕ, στην οποία σκόπευαν να βασίσουν την εμφάνισή τους στο συνέδριο. «Δεν αλλάζουμε πρόεδρο, θα αλλάξουμε όλα τα άλλα» θα είναι το σύνθημα πολλών στελεχών. Πρόγευση αυτού του κλίματος θα υπάρξει την προσεχή Παρασκευή

Πώς αλλάζουν οι ισορροπίες

Ποιοι έχασαν και ποιοι κέρδισαν από τον ανασχηματισμό

Γ. Παπανδρέου, ο ωφελημένος

Μ. Χρυσόχοιδης, ο ριψοκίνδυνος

Σ. Κοσμίδης, ο διασωθείς

ΕΚΕΙΝΟ που άλλαξε προς το παρόν ήταν το κυβερνητικό σχήμα με το «ξήλωμα» τριών υπουργών, η εμπλοκή και η ευθύνη των οποίων στην υπόθεση Οτσαλάν δεν υπήρξε ενιαία και έχει τις αποχρώσεις της. Αυτό που τους συνέδεε ήταν ότι και οι τρεις ήταν στο τετραμελές επιτελείο που μετέφερε στην επιχείρηση και το πλήρωσαν, ενώ παραδόξως δεν πλήρωσε τίποτε ο τέταρτος ο γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σ. Κοσμίδης. Αντιθέτως ήταν αυτός ο οποίος, μαζί με τον σύμβουλο του Πρωθυπουργού κ. Ν. Θέμελη, βρισκόταν κοντά στον κ. Σημίτη όταν ελάμβανε τις τελικές αποφάσεις του για τη μορφή που θα έδινε στο νέο κυβερνητικό σχήμα. Από τη διαβολή τους γίνονται τις αποφάσεις απουσίαζαν εντελώς αυτή τη φορά δύο άλλοι στενοί συνεργάτες του κ. Σημίτη, ο υπουργός Τύπου κ. Δ. Ρέππας και ο κ. Θ. Τσοκούκας, στη δραστηριότητα του οποίου σπριζίζουν εκσυγχρονιστές η αγωγή της επικράτησής τους στο συνέδριο. Πολλοί διαπίστωσαν ότι οι παρούσες και οι απούσες αποτυπώθηκαν ευκρινώς στη νέα κυβέρνηση.

Πάντως οι αποφάσεις στις οποίες κατέληξε

ο Πρωθυπουργός «από τη μια πλευρά απογοήτευσαν τα στελέχη του ΠαΣοΚ που ανέμεναν τολμηρές μεταβολές, αλλά από την άλλη ανέδειξαν έναν ωφελημένο, ένα ριψοκίνδυνο και δύο μελλοντικούς μονομάχους», όπως παρατήρησε βουλευτής. Ο ωφελημένος είναι ο υπουργός Εξωτερικών κ. Γ. Παπανδρέου, αφού η δήλωση στην οποία προέβη πριν από τον ανασχηματισμό βρήκε ευρεία απήχηση και συνάντησε εμπράκτως την επιδοκιμασία του κ. Σημίτη, ο οποίος τους τηλεφώνησε στη Βόνη για να του αναγγείλει την αναβολή του. Ο λόγος είναι προφανής. Οι χειρισμοί των τελευταίων ημερών εξέθεσαν τη χώρα στο επίπεδο της πολιτικής συνεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. «Αυτή είναι η κοινή εξωτερική πολιτική που ζητάτε», διεμήνυαν κορυφαίοι κοινοτικοί παράγοντες ενοχλημένοι επειδή, αντί της μη εμπλοκής στην υπόθεση Οτσαλάν για την οποία τους διαβεβαίωσαν, απεδείχθη η χειρότερη δυνατή εμπλοκή. Ο διαχωρισμός της θέσης του κ. Παπανδρέου τον διατηρεί ως αξιόπιστο συνομιλητή τους. Ο ριψοκίνδυνος είναι ο κ. Μ. Χρυσόχοιδης, που

άφησε τους καρπούς επιτυχούς δραστηριότητας πέντε ετών στην πλατεία Κάνιγγος για να καθίσει στην ηλεκτρική καρέκλα της οδού Κατεχάκη. Και οι εν δυνάμει μονομάχοι είναι η υπουργός Εσωτερικών κυρία Βάσω Παπανδρέου και ο υπουργός Ανάπτυξης κ. Ευ. Βενιζέλος. Η πρώτη έγινε πρώτη τη τάξει υπουργός και κατά κάποιο τρόπο αποκαταστάθηκε η ιεραρχία στο εκσυγχρονιστικό στρατόπεδο. «Προτείνω ευρύ ανασχηματισμό ανασύνταξης της παράταξης, αλλά θα κάνω ό,τι αποφασίσουν» είπε στον Πρωθυπουργό η κυρία Παπανδρέου, όταν μετά τη συνεδρίαση της Πέμπτης της είπε: «Βάσω, θα σε φωνάξω σε λίγο». Ο δεύτερος άφησε την «πολιτική υποταγή» στο υπουργείο Πολιτισμού χάρη ενός χαρτοφυλακίου με το οποίο καλείται να αποδείξει ότι δικαίως θεωρείται «εφεδρεία του ΠαΣοΚ». «Τίθεται στην διάθεσή σας προς αξιοποίηση» ήταν η αντίδραση του κ. Βενιζέλου στην πρωθυπουργική βολιδοσκόπηση. Πολλοί τώρα διακρίνουν στα πρόσωπα των δύο υπερυπουργών τους πιθανότερους μονομάχους της μετά Σημίτη εποχής.

«Να πεις στον Πάγκαλο ότι θα τον καθαρίσω»

ΜΕ ΤΟΝ τρόπο τους αντέδρασαν στις κρούσεις του κ. Σημίτη άλλοι υπουργοί, όπως ο κ. Κ. Λαλιώτης. Ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ ερωτήθηκε μετά τη συνεδρίαση από τον Πρωθυπουργό, ο οποίος τον παρακάλεσε «να μείνει λίγος», παρέκαμψε το δίλημμα «μικρός ή ευρύτερος ανασχηματισμός», αφού άλλωστε ο ίδιος έχει εμπλακεί και στην προεκλογική εκστρατεία του ΠαΣοΚ για τις ευρωεκλογές και δεν είχε την πολυτέλεια να αναλάβει ένα νέο υπουργείο. Ο Γραμματέας της ΚΕ κ. Κ. Σκανδαλίδης άκουσε τον Πρωθυπουργό να του εκθέτει τους λόγους των αποφάσεών του, χωρίς να του ζητεί ιδέες ή προτάσεις. Ο κ. Α. Τσοχατζόπουλος, αν και εδύθη πρόσφατα για το υπουργείο Εσωτερικών - με την παρότρυνση της κυρίας Βάσως

Παπανδρέου, «Ακη, να το δεχθείς και θα σε προτείνω και για αντιπρόεδρο» -, είπε απλώς: «Κώστα, εγώ για λόγους που αφορούν την παράταξη θα σε στηρίξω, τους υπουργούς βρες τους μόνους σου». Ήταν πάντως αυτός που έβγαλε τον κ. Σημίτη από τη δύσκολη θέση αποτρέποντας πολλούς να υπογράψουν την αίτηση έκτακτης σύγκλησης της Κεντρικής Επιτροπής. «Μια τέτοια συνεδρίαση θα τινάζει το ΠαΣοΚ στον αέρα», κατά την εκτίμηση έμπειρου κομματικού παράγοντα. Αυτό το ανελέητη φωνάζουν όσοι είχαν εικόνα του τι συνέβαινε τις προηγούμενες ημέρες στο κοινοβούλιο, όπου «μύριζε μπροστί». Σε ένα διάδρομο ο Βουλευτής κ. Κ. Μπαντουβάς διεμήνυε μέσω του υπουργού Επικρατείας

κ. Κ. Γεϊτόνα: «Να πεις στον Πάγκαλο να παρατηρήσει γιατί θα τον καθαρίσω!». Στα γραφεία τους οι υπουργοί καλούσαν επιμονώς όλα τα τριψήφια τηλέφωνα του Μεγάρου Μαξίμου και ουδείς απαντούσε. Επιφανές μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου οργιστική ιδιαιτερέια: «Μα είναι δυνατόν να ξέρει ο Κηπουρός τι έγινε με αυτή την υπόθεση και να μην ξέρω εγώ». Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Α. Κακλαμάνης και ο υπουργός Επικρατείας κ. Κ. Γεϊτόνας κατέβηκαν ιδιαίτερες προσαρμογές και μετά δυσκολίας κατάφεραν να συγκρατήσουν τις εκδηλώσεις των βουλευτών που είχαν κληθεί να μεταφύγουν στην ψηφοφορία για την κύρωση της Συνθήκης του Αμστερνταμ, για την τύχη της οποίας ουδείς έδειχνε να ενδιαφέρεται.

Δεν διασακούστηκε για τον ανασχηματισμό ο κ. Θ. Τσοκούκας